

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Miljö- och energidepartementet

Yttrande över Mikroplast i kosmetiska produkter och andra kemiska produkter – rapport från ett regeringsuppdrag

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regelrådet kan konstatera att Miljö- och energidepartementet remitterar Kemikalieinspektionens rapport från ett regeringsuppdrag som bland annat avsett att utreda om det föreligger behov av ett utvidgat förbud mot mikroplast i kosmetiska produkter. Regelrådet kan även konstatera att utredarens bedömning är att ett sådant utvidgat förbud inte bör införas i nuläget. Författningsförslaget som biläggs rapporten förordas således inte av utredaren. Regelrådet har trots detta valt att yttra sig över konsekvensutredningen, eftersom det inte går att utesluta att regeringen, efter att rapporten nu remitteras, kan välja att införa författningsändringarna.

Innehållet i förslaget

Författningsförslaget avser ändring i förordningen (1998:944) om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter.

Ett förbud föreslås för att på marknaden tillhandahålla en kosmetisk produkt som är avsedd att användas på hud, hår, slemhinnor eller tänder och som innehåller plastpartiklar. Precis som i gällande föreskrifter gäller inte förbudet kosmetiska produkter som innehåller plastpartiklar som enbart består av naturligt förekommande polymerer.

Med "plastpartiklar" avses partiklar av plast i fast form som är mindre än 5 millimeter i någon dimension och är olösliga i vatten.

Förslaget avser även ett bemyndigande till Kemikalieinspektionen att meddela föreskrifter om undantag eller i det enskilda fallet ge dispens från förbudet om

- plastpartiklarna fyller en väsentlig funktion och det saknas tillgängliga alternativ till att använda plastpartiklar
eller
- det finns särskilda skäl.

I nu gällande föreskrifter avser förbudet att på marknaden tillhandahålla en kosmetisk produkt som är avsedd att *sköljas av eller spottas ut efter att den används* på hud, hår, slemhinnor eller tänder och som innehåller plastpartiklar *som har tillsatts för att ha en rengörande, skrubbande eller polerande effekt.*

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Regeringen har gett Kemikalieinspektionen i uppdrag att undersöka förekomsten av mikroplaster i vissa kosmetiska produkter som inte täcks av det redan beslutade svenska förbudet. Syftet har varit att utreda om det finns behov av ytterligare nationella begränsningar för att minska utsläppen av mikroplaster i avloppssystemen. Uppdraget har även innefattat en undersökning av behov av begränsningar eller andra åtgärder för mikroplast i andra kemiska produkter. Syftet har varit att skydda den svenska vattenmiljön från de skadliga effekter på vattenlevande organismer som orsakas av mikroplasterna.

Kemikalieinspektionens slutsats i rapporten är att arbetet med att begränsa mikroplast i kosmetiska och andra kemiska produkter i första hand bör ske på EU-nivå. Det författningsförslag som biläggs rapporten förordas därför inte av myndigheten, utan har tagits fram utifall att regeringen väljer att gå vidare och föreslå en författningsändring.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets bakgrund och syfte är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I remissen och till viss del även i konsekvensutredningen uppges att själva definitionen av mikroplast är viktig vid utformandet av ett förbud och att den bland annat är avgörande för om polymerer ska ingå i definitionen av mikroplast. Definitionen och hur pass känd den är får därmed avgörande betydelse för vilka konsekvenser ett förbud får för exempelvis de företag som berörs. Vid valet av definition uppges att det även är viktigt att beakta själva funktionen som mikroplasten har i produkter för att undvika gränsdragningsproblem. Som en del av resonemanget om valet av definition för mikroplast finns även en djupare diskussion om mikroplasters innehåll, storlek, löslighet och nedbrytbarhet. Det framgår även att om det utvidgade förbudet skulle göras med en tydligare definitionsmässig avgränsning i mikroplast kan konsekvenserna troligen underlätta för företag och tillsynsmyndigheterna att tolka reglerna.

När det gäller alternativa sätt att utforma ett förbud mot användning av mikroplast i kosmetiska produkter har utredaren även övervägt att endast omfatta kosmetiska produkter som är avsedda att sköljas av och spottas ut, det vill säga produkter som är avsedda att lämnas kvar på kroppen omfattas inte. Både de kostnads- och konkurrensmässiga, liksom de miljömässiga konsekvenserna skulle, enligt utredaren, sannolikt bli mindre omfattande om detta alternativ valdes. Det uppges emellertid att underlag saknas för att uppskatta antalet produkter som skulle kunna beröras, vilket gör att det heller inte går att göra exakta bedömningar av vilka konsekvenser alternativet skulle få för berörda aktörer.

Utredaren har även övervägt att omfatta tvätt-, disk- och rengöringsmedel, men eftersom det bland annat saknas tillräckligt underlag för att bedöma alla typer av polymerer som används som ingredienser i dessa produkter, kan uppskattningar heller inte göras av miljöutsläppen med tillräcklig säkerhet. Bedömningen är också att det finns få produkter på den svenska marknaden som skulle beröras av en begränsning, varför utredaren ifrågasätter ändamålsenligheten i ett sådant utformande av regleringen. Därtill anges att det finns potentiella juridiska gränsdragningsproblem i förhållande till befintliga bestämmelser om tvätt- och rengöringsmedel i EU:s så kallade detergentförordning¹.

Utredaren uppger vidare att samråd har skett med branschorganisationerna Kosmetik- och hygienföretagen (KoHF) och branschföreningen för Industriell och Institutionell Hygien (IIH). Bedömningen är att det finns ett intresse av att föra en närmare dialog med berörda myndigheter om att

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2004 om tvätt- och rengöringsmedel.

utveckla frivilliga åtaganden om att fasa ut mikroplaster i produkter, vilket skulle kunna vara ett alternativ till lagstiftning. Däremot uppfattar utredaren att intresset hos branschorganisationer på europeisk nivå att ingå någon form av frivilliga åtaganden eller rekommendationer till sina medlemmar är svagt.

I remissen anges att miljöskatter kan vara ett kompletterande styrmedel till traditionell regelstyrning inom kemikalieområdet. En miljöskatt kan bidra till att uppnå miljömål på ett flexibelt sätt, eftersom berörda aktörer kan välja att betala skatt eller vidta åtgärder som innebär lägre skatt. En miljöskatt kan också vara kostnadseffektiv och ge incitament till substitution och innovation. Bedömningen är dock, enligt utredaren, att det skulle krävas ytterligare underlag för att kunna göra samhällsekonomiska analyser av ett införande av en sådan skatt.

Utredaren har även övervägt att utveckla upphandlingskriterier om mikroplast i upphandling av kosmetiska produkter och andra kemiska produkter. Detta bedöms emellertid inte som ändamålsenligt, eftersom offentlig upphandling av sådana produkter endast motsvarar en relativt liten del av den årliga försäljningen av produkterna i Sverige. Sådana kriterier skulle därför, enligt utredaren, inte få någon betydande effekt på vare sig utsläppsnivån av mikroplast eller innovationer och produktutveckling.

Som alternativ till en nationell reglering enligt förslaget har utredaren även bedömt konsekvenserna av en reglering på EU-nivå. En sådan reglering skulle, enligt utredaren, vara ett mer kostnadseffektivt styrmedel för att minska utsläpp av mikroplaster, jämfört med nationell reglering. Som exempel uppges att kostnaderna för omformuleringar av produkter då kan spridas ut på en större marknad. EU-regler bedöms dessutom bli tydligare och mer kända hos berörda aktörer samt underlätta tillsyn. Utredaren anser att begränsningsprocessen enligt Reach² också ger möjlighet att samla mer information, bland annat genom offentligt samråd, som underlag för beslut. Utredaren avser därför att arbeta för begränsningar på EU-nivå i samarbete med den europeiska kemikaliemyndigheten, Echa.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren har utrett flera alternativ till en nationell reglering och att bedömningen är att ett av dessa alternativ, nämligen en reglering på EU-nivå, är att föredra framför en nationell reglering enligt det författningsförslag som bilagts utredningen.

Regelrådet kan vidare konstatera att uppgifter om effekterna av om ingen reglering kommer till stånd finns i den bakgrundsbeskrivning som avser forskning och undersökningar om utsläpp av mikroplaster i vår miljö.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekterna av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen uppges att vid ett förbud mot mikroplast och generellt vid begränsningar på kemikalieområdet måste EU-fördraget om Europeiska unionens funktionssätt beaktas när det gäller bestämmelserna i fördraget om fri rörlighet. Ett nationellt förbud mot mikroplast i kosmetiska produkter utgör nämligen en handelshindrande åtgärd och är som huvudregel förbjuden enligt artikel 34 i fördraget. I fördragets artikel 36 finns däremot ett antal grunder för undantag från artikel 34. Vissa restriktioner mot import kan vara tillåtna bland annat med hänsyn till människors och djurs liv och hälsa.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG.

Åtgärder måste ha ett legitimt syfte samt vara icke-diskriminerande och proportionella och det är den medlemsstaten som vill införa begränsningar som också har bevisbördan för att kraven är uppfyllda. Det uppges vidare att vid en bedömning ska även försiktighetsprincipen beaktas. Den lämnar utrymme för att vidta åtgärder till skydd för miljön eller människors, djurs och växters hälsa, även om det finns en vetenskaplig osäkerhet om vilka risker verksamheterna medför. Principen har förtydligats bland annat genom EU-kommissionens kommunikation.³

Utredaren uppger att i syfte att uppfylla kravet på proportionalitet har flera aspekter beaktats vid framtagandet av författningsförslaget. En avgränsning är gjord så att naturliga polymerer är undantagna. Därutöver finns det möjlighet att göra ytterligare undantag för produkter som tillverkas med naturliga polymerer som råvara och som snabbt bryts ned i akvatiska miljöer. Undantag kan också göras när det finns ett behov av mikroplaster, men saknas alternativ eller om det finns särskilda skäl att använda mikroplast. Hänsyn medges därmed till företagens behov av kontinuitet.

Utredaren uppger att i den nu gällande regleringen av mikroplast, som nyligen beslutats, har det tagits in en bestämmelse om att dispens ska beviljas för reglerade produkter som är lagligen saluförda inom EU om en likvärdig skyddsnivå som den svenska uppnås genom dessa regelverk. Därmed säkerställs, enligt utredaren, att principen beaktas om ömsesidigt erkännande av varandras regler om exempelvis miljö och hälsa och att varor inte förbjuds tillträde till den egna marknaden när skyddsnivåerna mellan länderna är densamma.

När det gäller sekundärrätten uppger utredaren att Reach-förordningen inte är tillämplig när mikroplaster regleras med hänsyn till fysikaliska egenskaper och kemisk natur och inte formuleras som rena ämnesbegränsningar. Därmed hindrar inte förordningen att nationella regleringar utformas på området. Utredaren hänvisar därutöver till ett mål i EFTA-domstolen som ger stöd för att det är möjligt för en medlemsstat att besluta om nationella begränsningar fram till dess att motsvarande Reach-begränsningar tagits fram.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren på ett tydligt och strukturerat sätt belyser den samlade EU-rätten på området och hur den förhåller sig till förslaget.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen anges att förslaget skulle genomföras med en övergångstid på två år, men att det skulle kunna göras med en övergångstid på tre till fem år för att underlätta för små och medelstora företag som behöver omformulera sina produkter. En anpassning av produkter skulle då i större grad kunna ske i samband med företagens löpande omformuleringar av delar av sina produktsortiment istället för att trigga processer för omformulering av produkter.

Utredaren uppger även att informationsinsatser riktade mot företag skulle behövas, eftersom en begränsning av mikroplast sannolikt inte skulle bli vida känd bland de företag som skulle beröras. Utredaren bedömer att sådana informationsinsatser bör göras i samarbete med exempelvis Cosmetics Europe för att nå ut med informationen till vissa berörda företag i Europa.

³ Meddelande från kommissionen av den 2 februari 2000 om försiktighetsprincipen KOM (2000) 1.

Regelrådet kan konstatera att utredaren ser ett genomförande av förslaget till författningsändringarna som hypotetiskt, varför en tidpunkt för ett eventuellt ikraftträdande inte är möjlig att förutse.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Utredaren uppger i sin konsekvensutredning att vid ett genomförande av förslaget skulle de företag som tillverkar, importerar eller distribuerar kosmetiska produkter i Sverige beröras, liksom de företag som säljer produkterna till konsumenter i Sverige.

Det uppges vidare att branschorganisationen KoHF har cirka 22 medlemsföretag som tillverkar kosmetiska produkter i Sverige och att de är både stora internationella företag och mindre företag som är så kallade legotillverkare och har egna varumärken eller är konceptföretag. Därutöver finns företag som tillverkar produkterna som inte är medlemmar i branschorganisationen. Dessa uppges företrädesvis vara mindre företag.

Vidare uppges att år 2017 var antalet importerande företag med SNI-koden Partihandel, parfym och kosmetika 874 stycken. Det uppges att därutöver tillkommer företag som handlar med kosmetiska produkter som en mindre andel av sitt sortiment. De partihandlande företagen hade år 2013 i genomsnitt knappt tre anställda och en genomsnittlig omsättning på drygt elva miljoner kronor, vilket uppges indikera att det rör sig om små företag. Utredaren uppger att det år 2016, enligt Cosmetics Europe, fanns 196 små eller medelstora företag inom branscherna för kosmetik och personlig hygien i Sverige, men att siffran inte inkluderar utländska företag som säljer produkter i Sverige. En tabell över försäljnings- och produktionsvärde för olika kategorier av kosmetiska produkter i Sverige redovisas, liksom Sveriges andel av försäljningsvärdet i EU.

Utredaren uppger att det saknas tillgänglig statistik över hur stor del av de kosmetiska produkter som säljs i Sverige som är importerad, men gör antagandet att Sverige har en högre andel importerade produkter än genomsnittet i EU, där importandelen är cirka 30 procent.

Utredaren uppger att det sammanlagt handlar om cirka 900 företag som kan bli berörda, beroende på om de har att göra med produkter som innehåller mikroplast. Antalet berörda bedöms vara ungefär detsamma oavsett hur utformandet av en eventuell utvidgad begränsning görs. Däremot skulle antalet produkter som berörs variera beroende på hur reglerna avgränsas och utformas.

Utredaren anger att enligt den europeiska branschorganisationen för kosmetiska ingredienser (EFfCI) skulle den valda definitionen av mikroplast främst påverka produkter som shampo, duschgel, krämer, lotion, dekorativ kosmetik och solskydd. Enligt EFfCI beror antalet påverkade produkter på till hur stor del löslighetskriteriet i definitionen av mikroplast bestäms.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Utredaren uppger att företag som tillverkar, importerar eller säljer kosmetiska produkter som innehåller mikroplast får ökade administrativa kostnader vid ett utvidgat förbud. För företag som ingår i internationella koncerner innebär dessutom nationella regler oftast en merkostnad om företagen väljer att dela upp en produkt i två för båda marknaderna. Vidare uppges att för de företag som söker dispens uppstår kostnader för att sammanställa information till ansökan.

Regelrådet saknar en specifik redovisning av vilka moment som skulle resultera i administrativa kostnader, utöver själva ansökningsprocessen för dispens. Regelrådet saknar därutöver en kostnadsredovisning, där kostnaderna åtminstone kunde ha redovisats genom kvalificerade uppskattningar i ett spann. Regelrådet kan förstå att det kan vara svårt att förutse hur exempelvis processerna för att få produkter godkända kan komma att se ut och att frågan till viss del även är hypotetisk. En något mer detaljerad beskrivning hade dock förbättrat konsekvensutredningens kvalitet.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är bristfällig.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen uppges att för de företag som ingår i internationella koncerner och som väljer att anpassa sina produkter efter nationella regler på fler marknader uppstår, förutom administrativa kostnader, även ökade kostnader för lagerhållning och produktion. För dessa företag uppstår därutöver så kallade omformuleringskostnader när de ska ersätta mikroplast med andra alternativ. Utredaren uppger att även om det finns tillgängliga alternativ krävs sannolikt betydande investeringar i forskning och utveckling, testproduktion och användningstester för att säkerställa korrekt funktion och kvalitet. Detta är, enligt utredaren, processer som tar flera år.

Enligt en utredning som beställdes från EU-kommissionen år 2017 kan den årliga kostnaden för omformulering (med fem års avskrivningstid) av kosmetiska produkter som är avsedda att lämnas kvar på kroppen, uppgå till 37 procent av försäljningsvärdet för de produkter som berörs. Utredaren redovisar ett beräkningsexempel för att uppskatta hur motsvarande kostnader för omformulering skulle kunna bli i Sverige. Beräkningsexemplet pekar på att den årliga kostnaden för omformuleringar torde bli höga (78 till 235 procent) jämfört med försäljningsvärdet för de produkter som antas bli berörda. Att de förväntas bli så höga beror, enligt utredaren, på att vi har relativt många produkter på den svenska marknaden samtidigt som Sverige står för en relativt liten del av försäljningsvärdet i EU.

Utredaren uppger vidare att ett utvidgat förbud även kan innebära andra kostnader för till exempel inköp av alternativa råvaror, kapitalkostnader till följd av ändrad produktionsprocess eller maskiner samt ändrade löpande kostnader orsakade av eventuella förluster i effektivitet i produktionsprocessen. Vidare uppges kostnader för omdirigering av medel från forskning och utveckling till regelanpassning, vilket bland annat omfattar tester, omformulering, ny marknadsföring, ansökningar om godkännande och produktion.

Beräkningsexemplet ger, enligt utredaren, en indikation om att företagen kan komma att välja att dra tillbaka vissa produkter från den svenska marknaden. Det teoretiska försäljningsvärdet för kosmetiska produkter som är avsedda att lämnas kvar på kroppen som innehåller mikroplast, cirka 65 miljoner kronor per år, kan då i värsta fall gå förlorat.

Utredaren uppger emellertid att det som talar för att omformuleringskostnaderna skulle vara mindre än vad exempelberäkningen pekar på är att det redan idag till viss del kan ha skett en viss omformulering på en del av de produkter som berörs. Som orsak till detta nämner utredaren bland annat det förbud som beslutats i Storbritannien, och som börjar gälla i år, där förbudet omfattar mikroplast oavsett dess funktion i kroppsvårdsprodukter som sköljs av.

Utredaren anger därutöver att ansvariga myndigheter kan få ökade handläggningstider beroende på hur många dispensärenden som ska hanteras, vilket även påverkar företagen. Det uppges även att företagen kan komma att få betala en avgift vid ansökan som ska täcka kostnaden för handläggningen.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren redovisar en detaljerad exempelberäkning, vilken till viss del framgår av texten ovan, och som ger en god bild av de kostnader som sannolikt uppstår vid ett utökad förbud.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets påverkan på företagens andra kostnader och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen anges att den nordiska och svenska marknaden för kosmetiska produkter domineras av stora multinationella företag och att det bara finns ett fåtal stora svenska företag. Vidare uppges att det finns en tendens att produkter med lägre pris tar andelar från premiumprodukter, eftersom konsumenterna är mer priskänsliga och söker nya produkter som erbjuder bättre värde för pengarna. Kosmetiska produkter köps ofta via e-handel och trenden ser ut att öka mot sådan handel.

Det uppges också att den svenska marknaden idag utgör cirka 2,5 procent av försäljningsvärdet för kosmetiska produkter i EU och att Sveriges marginella betydelse som marknad, sett från ett internationellt perspektiv, begränsar vilket genomslag nationella bestämmelser har på företagens beslut om att omformulera kosmetiska produkter. Höga omformuleringskostnader per produkt kan, enligt utredaren, förväntas leda till att berörda produkter som säljs i små volymer dras tillbaka från den svenska marknaden, vilket också kan innebära att vissa företag lämnar marknaden. Samtidigt kan företag som idag inte tillsätter mikroplast i sina produkter få en konkurrensfördel.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Utöver ökade handläggningstider till följd av hanteringen av dispensärenden kan utredaren inte se att förslaget skulle medföra ytterligare påverkan.

Regelrådet finner ingen anledning att ifrågasätta utredarens bedömning, varför redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden bedöms vara godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Utredaren uppger i konsekvensutredningen att bland de företag som troligen berörs av ett utvidgat förbud finns många små och medelstora företag. Dessa företag skulle relativt sett träffas hårdare av förslaget om de genomfördes jämfört med de större företagen. De administrativa kostnaderna, liksom anpassningskostnaderna skulle bli högre, eftersom volymen per produkt vanligen är mindre hos dessa företag. Eftersom mindre företag sällan har egna forskningsresurser skulle kostnaderna för att utveckla och testa nya ingredienser också vara större. Därutöver kommer kostnader för att hantera regulatoriska

frågor och krav. Utredaren uppger att om reglerna dessutom är svåra att tolka, till följd av oklara definitioner eller villkor för undantag eller dispens och olika regler kan det innebära större osäkerhet för små och medelstora företag.

Utredaren bedömer därför att det finns skäl att ta särskild hänsyn till små och medelstora företag. Särskilt ifråga om vilken övergångstid som ges för att göra nya regler kända, men även tid för att hinna anpassa och omformulera sina produkter. Utredaren bedömer att en övergångsperiod på fem år är lämplig och kan ge förutsättningar för företagen att hinna anpassa sig till ett utvidgat förbud. Detta bland annat eftersom de mindre företagen vanligtvis omformulerar sina produkter i genomsnitt vart femte år.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren på ett godtagbart sätt redovisar samtliga punkter förutom administrativa kostnader.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 20 juni 2018.

I beslutet deltog Pernilla Lundqvist ordförande, Claes Norberg, Lennart Renbjör och Marie-Louise Strömgren.

Ärendet föredrogs av Annika LeBlanc.

Pernilla Lundqvist
Ordförande

Annika LeBlanc
Föredragande